

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

af Bygningskalk, paa hvilken Vare der har hersket stor Mangel og vedblivende gør det, og efter at Korsør Glasværk er kommet i Drift, kan det siges, at Forsyningsforholdene med Hensyn til Vinduesglas tegner væsentligt bedre, selvfølgelig alt sammen under Forudsætning af, at de nødvendige Brændselsstoffer kommer her til Landet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft var skuffet over, at Venstres Programerklæring ved Regeringsdannelsen ikke indeholdt Løfte om Rationering af de Tekstilvarer, der nu produceres af den Uld og Bomuld, der er tilført Landet. Regeringen har imidlertid straks efter Regeringsdannelsen taget dette Spørgsmaal op til Undersøgelse, og som det vil være det ærede Medlem og det høje Ting bekendt, er det Hensigten at sætte en Rationering af Tekstilvarer i Kraft, saa snart de fornødne Arbejdslagre til at paabegynde en saadan er oparbejdet, hvilket formentlig vil være Tilfældet meget snart.

Der er store Vanskeligheder ved at fremskaffe de fornødne Mængder Færdigvarer inden for Tekstilområdet, for selv om vore danske Spindrier og Væverier arbejder intensivt, vil denne Produktion dog ikke nær kunne dække vort Behov, der efter de vanskelige Forsyningsforhold under Krigens fem—seks Aar er meget stort i Øjeblikket, hvad der nu for øvrigt er kendt af alle. Knapheden paa Tekstilvarer raader ikke alene her i Landet, men ogsaa og maaske endda i endnu større Stil i en Række andre Lande, og der er de største Vanskeligheder ved at gennemføre Importen til Danmark af saavel Garner som Metervarer.

Det er Hensigten i første Omgang at forbeholde de nye Varer, der vil fremkomme i relativt gode Kvaliteter og til rimelige Priser — i hvert Fald betydeligt lavere Priser end dem, man giver for ringere Varer i dette Øjeblik —, for den mindrebemidlede Del af Befolkningen, og i Erkendelse af, at Anskaffelsen af nye Tekstilvarer for mindrebemidlede Familier med Børn vil tynde haardt paa Budgettet, iværksættes der samtidig en Rabatordning for mindrebemidlede Forsørgeres Børn.

Jeg skal ikke tegne Billedet for lyst med Hensyn til Tekstilsituationen, men jeg vil dog sige, at der fra Regeringens Side vil blive udfoldet alle Bestræbelser for at lette Importørernes Adgangen til at forsyne Landet med de størst mulige Mængder af Tekstilvarer, egnet til dagligt Forbrug for Befolkningen inden for Rammerne af

Danmarks Betalingsmuligheder, og jeg haaber stærkt, at Forholdene fremover vil muliggøre den største Udnyttelse af vor hjemlige Spinde- og Vævekapacitet.

Med Hensyn til vore egne Produktionsforhold vil jeg gerne benytte Lejligheden til at oplyse, at man saavel fra Administrationens som fra Erhvervenes Side lægger Vægt paa at søge at opnaa en stadig stigende Udnyttelse af Tekstilindustriens Kapacitet. Jeg tænker navnlig paa Spindrierne, hvis Kapacitet i Dag ikke er stor nok til fuldt ud at forsyne Væverierne.

Det er i væsentlig Grad et Arbejderspørgsmaal, og af stor Betydning vil det være, hvis man kunde naa dertil, at alle danske Spindrier kunde arbejde, om jeg saa maa sige, i Døgndrift. Det gøres ikke for Tiden, og det skulde heller ikke normalt være nødvendigt; vi kan vel heller ikke tvivle om, at der en Dag kan komme Vanskeligheder i Retning af at skaffe Arbejde, og det, man forcerer, har man jo ikke bagefter. Men med den Hunger, der i næsten alle Kredse af Befolkningen er efter de mest nødvendige Tekstilvarer, vilde jeg dog egentlig have ønsket, at man havde arbejdet i Treholdsdrift.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft nævnte endvidere Tobaksrationeringen og anførte, at den i Praksis viste sig mindre ideel. Ja, jeg kan ikke se, at man overhovedet kan stille Krav om, at nogen som helst Rationering skulde kunne give Udtryk for ideelle Tilstande. (*Hans Hedtoft*: Ministeren har Ret!). Jeg takker det ærede Medlem for Afbrydelsen, men det tror jeg i øvrigt, det ærede Medlem og jeg var fuldstændig enige om i Forvejen. Selve Rationeringen er jo netop et Udtryk for, at der maa lægges visse Baand paa Forbrugerne. Dette gælder særlig, naar der er Tale om en Vare som Tobak, hvor de enkelte Forbrugeres Behov er saare forskelligt, og hvor Rationeringsforanstaltninger nødvendigvis maa give Anledning til ganske særlige Vanskeligheder. Som Forholdene ligger, har i hvert Fald nu saa godt som alle Forbrugere faaet tildelt et vist Minimum af Tobaksvarer, og der er meget, som taler for, at en egentlig Mærkerationering, som der fra visse Sider i sin Tid rejste sig Røster for, vilde have virket tungere end den nuværende lempeligere og smidigere Form for Fordeling, selv om det er en Form, man ofte raillerer over.

I øvrigt kan jeg oplyse, at Tobaksfabrikkerne i stadig stigende Omfang er i Stand til at forøge deres Tildelinger til Detailhandlerne, og at Landets Forbrug af Tobaksvarer foreløbig er sikret indtil 1. Juli